

Tisdagen den 25 oktober 2011

38. Europaparlamentet uppmanar emellertid kommissionen att klart och tydligt fastställa syftena med och de förväntade resultaten av den ömsesidiga utvärderingen innan en sådan utvärdering föreslås för andra direktiv, så att processen inte medför onödiga bördor för de utvärderande myndigheterna.

39. Europaparlamentet anser att "klusterdiskussionerna" fortfarande bör vara den centrala delen av den ömsesidiga utvärderingsprocessen och att ett begränsat antal noggrant utvalda deltagande experter skapar förutsättningar för effektiva klusterdiskussioner och goda resultat. Parlamentet menar att ömsesidig utvärdering bör vidareutvecklas som ett förfarande för att utbyta bästa praxis och erfarenheter av policyutveckling mellan medlemsstaterna och att kommissionens roll skulle kunna vara att vägleda och styra processen, särskilt under dessa klusterdiskussioner. Parlamentet anser att klustrets sammansättning alltid bör återspegla medlemsstaternas förväntningar och den potentiella inverkan på den inre marknaden.

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att öka öppenheten genom att informera det om innehållet och framstegen i diskussionerna mellan medlemsstaterna och genom att lägga fram regelbundna rapporter under de olika stadierna av den ömsesidiga utvärderingen för att hålla alla berörda parter uppdaterade. Kommissionen uppmanas att offentliggöra de viktigaste slutsatserna från klustermöten och plenum.

41. Europaparlamentet påpekar att jämförelsetabeller och ömsesidig utvärdering tjänar olika syften och därför bör ses som separata och inte utbytbara politiska verktyg. Jämförelsetabellerna är därför absolut nödvändiga för att unionslagstiftningen ska kunna införlivas.

*

* *

42. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas parlament.

Global ekonomisk styrning

P7_TA(2011)0457

Europaparlamentets resolution av den 25 oktober 2011 om global ekonomisk styrning (2011/2011(INI))

(2013/C 131 E/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av slutsatserna och överenskommelserna från G20-toppmötena i London, Pittsburgh, Toronto och Seoul,
- med beaktande av rapporten "Reform of the Monetary System: a cooperative approach for the twenty-first century" från gruppen Palais-Royal Initiative, som offentliggjordes den 8 februari 2011,
- med beaktande av sin resolution av den 20 oktober 2010 om förbättring av ramarna för ekonomisk styrning och stabilitet i unionen, särskilt inom euroområdet ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 maj 2011 om EU som en global aktör: unionens roll i multilaterala organisationer ⁽²⁾,
- med beaktande av det fortsatt relevanta arbetet i den transatlantiska lagstiftningsdialogen och den transatlantiska företagsdialogen,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0377.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0229.

Tisdagen den 25 oktober 2011

- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,

- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandet från utskottet för internationell handel (A7-0323/2011), och av följande skäl:
 - A. Världsekonomins utveckling de senaste årtiondena har generellt sett inneburit ökad tillväxt och ökat välstånd, även om detta varit ojämnt fördelat, och miljontals människor har lyfts upp ur fattigdomen. Samtidigt är antalet människor som fortfarande lever i fattigdom och hopplöshet oacceptabelt högt. De sociala och ekonomiska ojämlikheterna mellan och inom länder måste minskas. Europas kamp mot fattigdomen måste vara av en de främsta prioriteringarna för Europa 2020-strategin.
 - B. Förenta staterna och Europa brottas fortfarande med de värsta effekterna av den värsta internationella lågkonjunkturen sedan den stora depressionen.
 - C. Utvecklingen av världsekonomin under de senaste årtiondena har brottats med ohållbara obalanser.
 - D. En effektiv global ekonomisk styrning skulle göra det möjligt att minimera globaliseringens negativa konsekvenser och korrigera de farliga effekterna, till exempel de allt större ojämlikheterna eller miljöförstörelsen.
 - E. Uppkomsten av nya viktiga aktörer i världsekonomin, både när det gäller världshandel och ekonomisk tillväxt, med Kina och Indien i täten, har i hög grad påverkat och förändrat det ekonomiska landskapet i grunden, och medfört ett behov av handelsreformer och konvertibla växelkurser.
 - F. Dagens obalanser orsakas fortfarande främst av bristande konkurrenskraft och bristande privat och offentligt sparande i underskottsländerna, och högt sparande tillsammans med bristande efterfrågan i överskottsländerna. Obalanserna är i dag större till sin omfattning och till följd av den höga globaliseringsnivån och kapitalflödenas omfattning skapar de nya utmaningar för den globala styrningen och utmanar den nuvarande institutionsstrukturen.
 - G. Den centrala komponenten för att återvinna balansen i den globala ekonomin är i stora drag tvåfaldig: Ökad konkurrens och långtgående reformer som främjar tillväxt i underskottsländer samt öppnandet av marknader och en sund monetär politik i överskottsländer.
 - H. Det första årtiondets erfarenheter av den ekonomiska och monetära unionen har visat att en ansvarsfull budgetpolitik är en av förutsättningarna för att minimera konsekvenserna av globala finansiella och ekonomiska chocker.
 - I. Det finns ett stort antal internationella organisationer, som är avsedda att styra världsekonomin, t.ex. IMF, Världsbanken, WTO, Unctad och IFC, vid sidan av de mellanstatliga forumen G7 och G20, av vilka IMF och G20 är det mest effektiva organen, även om båda fortfarande behöver förbättras.
 - J. Globala marknader kräver globala regler.
 - K. De rådande monetära arrangemangen ledde till en avsevärd ackumulering av valutareserver, särskilt i US-dollar, i en del överskottsländer, vilket i sin tur ökade utbudet av kapital i underskottsländer och innebar ett nedåtgående tryck på räntorna, vilket bidrog till att blåsa upp bubblan i tillgångspriser, som spelade en viktig roll i den senaste finanskrisen.

Tisdagen den 25 oktober 2011

- L. Den globala ekonomiska krisen, som startade i finanssektorn, har i dag lett till höga skuldnivåer i vissa av de ledande ekonomiska aktörerna i världen, däribland USA, Japan och EU.
- M. G20-mötet enades i slutförklaringen från Pittsburgh om en ram för stark, hållbar och balanserad tillväxt och om att det brådskande krävdes en ny multilateral strategi för att hantera krisen.
- N. Man har globalt erkänt den roll som vissa sektorer i finansbranschen spelade för uppkomsten av den globala finanskrisen, vilken avslöjade svagheter i den finansiella regleringen, fördjupade statsskuldkriserna, och ledde till en allmän enighet om att finanssektorns ansvar och transparens måste förbättras, bland annat genom att den måste ta på sig en skälig andel av de kostnader som krisen orsakat.
- O. De ofta nämnda obalanserna i bytesbalansen är ett resultat av underliggande strukturella obalanser i de inhemska ekonomierna.
- P. Avsaknaden av en samordnad och effektiv reglering och övervakning av det globala finansiella systemet ledde till att svagheter i finanssektorn som därefter förvärrade svagheterna i den globala ekonomin.
- Q. G20-gruppens stärkta roll och framträdande ställning som ett forum för informella politiska diskussioner på högsta globala nivå är välkommen, men G20 som institution saknar en rättslig grund, ett permanent sekretariat och har en svag ledningsstruktur, särskilt i jämförelse med andra internationella institutioner, såsom IMF och WTO.
- R. Det nuvarande internationella monetära systemet har gjort det möjligt för flera länder att använda konkurrensmotiverade devalveringsstrategier som, tillsammans med de allt fler spekulativa transaktioner som utförs av mäktiga aktörer på valutamarknaderna, i hög grad har bidragit till de mycket stora växelkursfluktuationerna och medfört betydande risker för valutamarknaderna samt för den internationella handeln.
- S. EU uppfattas inte som en stark aktör i omformningen av det internationella monetära och finansiella systemet, eftersom EU inte talar med en röst och på grund av EU:s uppsplittrade representation utåt i internationella ekonomiska angelägenheter.
- T. Det är mycket viktigt att försäkra sig om att de ekonomiska och finansiella systemen inte skadar den reala ekonomin.
- U. I enlighet med rekommendationerna från G20 har IMF fått större befogenheter på området för tillsyn och övervakning av det globala finansiella systemet, dess finansiella resurser har utökats och en ingående reform av dess ledningsstruktur är på gång.
- V. Finansmarknaderna har utvecklats under de senaste årtiondena och fungerar nu globalt via it-intensiva processer och nät. Standardiseringen av uppgifter har gått långsammare och hindrar en sammanställning, analys och behandling av marknadsuppgifter och ofta också av företagsuppgifter, och minskar de finansiella transaktionernas transparens.

Politiska rekommendationer för att ta itu med en global ekonomisk styrning

1. Europaparlamentet betonar att globala obalanser utgör ett potentiellt hot mot den finansiella och makroekonomiska stabiliteten, särskilt när obalanserna är alltför stora, i de ledande ekonomierna, och kan få konsekvenser för andra ekonomier. Därför bör obalanser som härrör från strukturella skevheter och bristande konkurrenskraft i den inhemska ekonomin angripas av både överskotts- och underskottsländerna, eftersom dessa även kan leda till grundläggande problem.

Tisdagen den 25 oktober 2011

2. Europaparlamentet betonar att den finansiella och ekonomiska krisen har visat att kapitalinflödet till följd av globala obalanser bör åtföljas av en ansvarsfull monetär politik och en sträng finansiell reglering och övervakning.
3. Europaparlamentet inser att politiska beslutsfattare i hela världen måste fortsätta arbetet med att ta fram lösningar i syfte att reformera den globala ekonomiska styrningen för att skapa balans i världskonomin och undvika en ny nedgång. Parlamentet betonar att reformen av den globala styrningen bör garantera att marknaderna integreras i en omfattande institutionell ram så att de kan fungera på korrekt sätt. Parlamentet bedömer dessutom att ett av de prioriterade målen för en global ekonomisk styrning måste vara att skapa ett positivt klimat för långsiktiga investeringar.
4. Europaparlamentet betonar vikten av en ansvarsfull monetär politik. Parlamentet uppmanar med eftertryck centralbankerna i de viktigaste ekonomierna att beakta eventuella negativa externa effekter, såsom tillgångsbubblor, carry trade-dynamik och finansiell destabilisering i andra länder, när de genomför konventionella eller okonventionella åtgärder.
5. Europaparlamentet är medvetet om att det ytterst är förtroendet för den underliggande ekonomins styrka och finansmarknadernas djup, transparens, sofistikeringsgrad och stabilitet som är de viktigaste faktorerna för vilka valutor tredjeländers centralbanker håller som reserver. Parlamentet betonar i detta avseende att en valuta som strävar efter att ingå i IMF:s korg för särskilda dragningsrätter måste vara fullt konvertibel och att sammansättningen av IMF:s korg för särskilda dragningsrätter bör återspegla den relativa betydelsen av de valutor som ingår i världens handelssystem och finansiella system.
6. Europaparlamentet anser att växelkurserna bör återspegla underliggande marknadsfundamenta för att öka öppenheten och flexibiliteten och underlätta ekonomiska anpassningar, och de bör därför inte förvaltas eller hanteras av nationella monetära myndigheter.
7. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck Internationella valutafondens medlemmar att iakttä IMF:s stadga, särskilt åtagandet att inte manipulera växelkursen, och relevanta bestämmelser i GATT- och WTO-avtalen.
8. Europaparlamentet kräver att man på nytt överväger användningen av de särskilda dragningsrätterna för att eventuellt ersätta dollarn som världens reservvaluta, vilket skulle kunna bidra till att stabilisera det globala finansiella systemet. Parlamentet uppmanar IMF att överväga nya tilldelningar och bredare användning av särskilda dragningsrätter, särskilt i syfte att inrätta ett nytt multilateralt växelkurssystem.
9. Europaparlamentet stöder G20-ländernas arbete och åtaganden att på medellång sikt genomföra lämpliga tillväxtvänliga planer för finanspolitisk konsolidering, samtidigt som den inhemska efterfrågan upprätthålls på en nivå som avgörs utifrån varje lands förhållanden, bedriva en lämplig monetär politik, öka flexibiliteten i växelkurserna så att de återspeglar underliggande ekonomiska fundamenta på ett bättre sätt, samt genomföra strukturreformer för att främja skapandet av sysselsättning och bidra till en global utjämning.
10. Europaparlamentet konstaterar dock med oro att utsikterna att på G20-nivå korrigera de globala obalanserna hittills verkar vara begränsade.
11. Europaparlamentet uppmanar bestämt WTO att aktivt delta i arbetet med att fastställa och korrigera möjliga snedvridningar i handeln med finansiella tjänster, som orsakas av olika regleringssystem.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utforma en omfattande mekanism, till stor del baserad på och nära sammanlänkad med WTO:s regleringar, som skulle förhindra att handel används som ett verktyg för att bedriva utrikespolitik på ett sätt som går emot de internationellt erkända demokratiska värdena, vilka återspeglas i FN-stadgan.

Tisdagen den 25 oktober 2011

13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nästa sammanträde i Transatlantiska ekonomiska rådet mellan EU och USA ta upp frågan om ömsesidigt samarbete om övervakning av råvaruderivat i linje med befintliga regler om transparens och marknadsmissbruk.
14. Europaparlamentet uppmanar EU att genomföra förklaringarna från G8- och G20-toppmötena, särskilt när det gäller subventionerna till fossila bränslen och jordbruk, och med hänsyn tagen till OECD:s riktlinjer på detta område samt livsmedelsprisernas volatilitet och råvarumarknaderna.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över sin handelsstrategi med tanke på att stärka syd-sydhandeln och den intraregionala handeln i andra delar av världen för att minska sårbarheten hos många små ekonomier samt bidra till utvecklingen av starkare ekonomiska partner i framtiden.
16. Europaparlamentet stöder inrättandet av en tidtabell för en åtgärdsplan i syfte att genomföra G20:s ram för en stark, hållbar och balanserad tillväxt.
17. Europaparlamentet gläder sig över alla initiativ till ytterligare diskussioner och samarbete om gemensamma globala utmaningar, men noterar att många av de befintliga forumen, såsom G2, endast är forum för informella diskussioner, som varken har en rättslig grund eller en internationell organisations karaktär när det gäller beslutsprocessen samt genomförandet och kontrollen av dess beslut, och därför kommer att förbli en svag styrstruktur.
18. Europaparlamentet noterar att beslutsfattandet med enhällighet, som kännetecknar många av de globala samarbetsorganen, inte främjar djärva beslut och ofta leder till vaga icke-bindande överenskommelser. Parlamentet uppmanar med eftertryck det globala forumet att i likhet med EU inte längre utslutande tillämpa enhällighet.
19. Europaparlamentet anser att de åtaganden som ingås i G20 måste bli mer konkreta och att framstegen måste övervakas av ett oberoende mer formellt och övergripande organ med stadgar och ett sekretariat, såsom IMF.
20. Europaparlamentet välkomnar de åtgärder som man enades om vid G20-finansministrarnas toppmöte i Paris den 19 februari 2011 för att mäta obalanserna med hjälp av en uppsättning indikatorer. Parlamentet understryker att dessa indikatorer bör omfatta interna obalanser, såsom offentliga skulder och underskott, privat sparande och skuldsättning, samt externa obalanser från handel och investeringsflöden och överföringar.
21. Europaparlamentet uppmanar G20 att regelbundet genomföra en ömsesidig bedömningsprocess, baserad på G20:s ramar och ovannämnda indikatorer, för att erbjuda politiska alternativ som kan skapa en stark, hållbar och balanserad tillväxt.
22. Europaparlamentet understryker att de finansiella aktörerna är verksamma på global nivå, och anser att man från och med nu måste åtgärda bristerna i samordningen av den finansiella regleringen i syfte att undvika att vissa finansiella aktörer utnyttjar möjligheterna till regelarbitrage.

Reform av det internationella monetära och finansiella systemet och dess institutioner

23. Europaparlamentet betonar att Europeiska unionen måste spela en ledande roll i globala ekonomiska reformer för att göra internationella institutioner mer legitima, transparenta och ansvarsskyldiga. Parlamentet anser att Europeiska unionen i högre grad bör agera som en part i internationella ekonomiska sammanhang.
24. Europaparlamentet begär att EU får en plats i IMF och Världsbanken. Parlamentet vill se ett mer demokratiskt IMF, vilket innebär ett öppet och meritbaserat val av dess direktör, och en avsevärd ökning av röstträtterna för utvecklings- och övergångsländer.

Tisdagen den 25 oktober 2011

25. Europaparlamentet vidhåller att den globala ekonomiska styrningen måste vara tillräckligt anpassningsbar, flexibel och pragmatisk, så att man kan avgöra vilka system som är bäst anpassade beroende på omständigheterna och med respekt för subsidiaritetsprincipen.
26. Europaparlamentet betonar att EU måste spela en ledande roll i den globala ekonomiska reformen för att göra internationella institutioner och informella forum mer legitima, transparenta och ansvarsskyldiga.
27. Europaparlamentet konstaterar att dessa institutioner och forum, särskilt G20, saknar en viss parlamentarisk legitimitet på global nivå, och begär därför att parlamenten involveras i deras beslutsfattande. Parlamentet beklagar de demokratiska bristerna hos vissa parter.
28. Europaparlamentet noterar de problem som skulle kunna uppstå till följd av bristande samstämdhet mellan de insatser som görs av de olika informella forumen och de internationella ekonomiska och finansiella institutionerna. Parlamentet vidhåller att åtgärder för globalt institutionellt samarbete bör genomföras genom IMF.
29. Europaparlamentet understryker behovet av global förståelse och ett gemensamt tillvägagångssätt när det gäller den monetära politiken, internationell handel, hållbara offentliga finanser och flexibla valutor som bygger på ekonomiska fundamenta. Parlamentet anser att den globala ekonomin bör kännetecknas av öppna marknader till ömsesidig nytta för alla deltagare. Parlamentet understryker att höga sociala och miljömässiga standarder är av avgörande betydelse och måste utvecklas i alla hänseenden. Parlamentet understryker att IMF och WTO bör utgöra kärnan i en sådan process.
30. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck WTO:s medlemmar att ansluta sig till multilaterala handelsavtal och att förhandla om nya internationella handelsrunder för att uppnå en avsevärd minskning av hindren för internationell handel, samtidigt som man garanterar lika villkor inom alla sektorer och därmed bidrar till ekonomisk tillväxt och utveckling.
31. Europaparlamentet anser att EU, för att göra det möjligt för utvecklingsländerna att få fler fördelar från handel och för att garantera anständiga arbetsvillkor och löner för alla arbetstagare, har ett stort intresse av att stärka ILO och uppmuntra dess deltagande i WTO:s arbete och i övervakningen av hållbarhetskapitlen knutna till det allmänna preferenssystemet.
32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att omdefiniera EU:s handels- och investeringsstrategi för att inkludera Brik-länderna (Brasilien, Ryssland, Indien och Kina) som framtida betydelsefulla handelspartner med egna intressen i ett gemensamt globalt nätverk med gemensamma intressen för en socialt och ekologiskt hållbar utveckling.
33. Europaparlamentet anser att multilaterala utvecklingsbanker på ett mer effektivt sätt ska tillhandahålla ytterligare resurser för att inrikta sig på specifika lokala behov, stödja långsiktiga investeringar och stärka lokala ekonomier.
34. Europaparlamentet rekommenderar ett starkt och oberoende IMF som har tillräckliga verktyg och resurser för att kunna rikta ökad uppmärksamhet mot gränsöverskridande förbindelser, inte bara genom att förstärka den multilaterala övervakningen, utan även genom att fokusera på ekonomier som är systemviktiga och utveckla indikatorer för att bedöma varaktiga stora obalanser. Parlamentet begär att IMF:s interventionsmandat utvidgas till att även omfatta risker som härrör från kapitalbalanserna.
35. Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt att se till att multilaterala överenskommelser om utbyte av skatteinformation innehåller bestämmelser om automatiska informationsutbyten och efterlyser åtgärder för att stärka den rättsliga grunden för OECD:s svartlistning av icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner i syfte att öka skattransparensen och bekämpa bedrägeri och skatteflykt. Parlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen att senast i slutet av 2011 föreslå en solid rapporteringsstandard för multinationella företag för varje enskilt land, i syfte att öka transparensen och skattemyndigheternas tillgång till relevanta uppgifter.

Tisdagen den 25 oktober 2011

36. Europaparlamentet understryker betydelsen av internationella initiativ till exempel på området för redovisnings- eller revisionsnormer.
37. Europaparlamentet uppmanar G20-ledarna att snarast avsluta förhandlingarna om de minsta gemensamma nämnarna för en global skatt på finansiella transaktioner.
38. Europaparlamentet anser att G20 är ett mycket viktigt forum för globalt samarbete, trots den betydelse andra organ spelar, men noterar att G20 i egenskap av en global institution har att antal brister, däribland bristen på representativitet när det gäller små länder, bristen på transparens och demokratisk ansvarsskyldighet samt bristen på rättslig grund så att dess beslut kan bli rättsligt bindande.
39. Europaparlamentet uppmanar IMF och G20 att söka och agera på grundval av idéer och råd från globala ekonomier med låga budgetunderskott och disciplinerade offentliga utgifter.
40. Europaparlamentet betonar att euroområdet, i samband med diskussionerna om globala monetära bestämmelser, måste betraktas som en enhet med hänsyn till dess gemensamma valuta och gemensamma växelkurspolitik.
41. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU och dess medlemsstater att söka lösningar för att ytterligare förbättra samordningen mellan G-grupperna och FN-systemet.
42. Europaparlamentet begär att man inrättar en internationell centralbankstyrelse, som i första hand ska bestå av EU:s, Japans, Förenade kungarikets och USA:s centralbanker och som ska ha mandat att samordna den monetära politiken, leda den finansiella tillsynen samt utöka och främja de särskilda dragningsrätterna som en global reservvaluta.
43. Europaparlamentet rekommenderar att IMF stärks politiskt med årliga toppmöten med ledarna för de länder som är representerade i IMF:s styrelse. Parlamentet uppmanar i detta avseende också IMF:s medlemsstater att utse företrädare till styrelsen från de högsta befattningarna inom regeringarna och därmed ta ledningen som forum för diskussioner och beslut på området för global ekonomisk styrning.
44. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att förbättra insynen i de internationella kapitalflödena, särskilt genom att sträva efter att häva banksekretessen.

Global styrning av finanssektorn

45. Europaparlamentet betonar att bristen på samarbete mellan finansiella tillsynsmyndigheter bidrog till spridningen av den finansiella krisen och förvärrade dess effekter. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang unionens tillsynsmyndigheter att ta ledningen för att bygga upp ett internationellt samarbete och införa bästa metoder för finansiell reglering. Parlamentet understryker också att konvergens i riktning mot en gemensam finansiell regelram för USA och EU skulle också vara mycket välkommet.
46. Europaparlamentet konstaterar att det behövs ett globalt genomförande av reformer som förbättrar insynen i de finansiella institutionerna och stärker deras ansvarsskyldighet.
47. Europaparlamentet betonar att trots att lagstiftning för att förbättra regleringen av vissa delar av finanssektorn har antagits i världens finanscentrum, krävs det ytterligare reformer av regler och praxis i bank- och skuggbanksystemet.
48. Europaparlamentet insisterar på behovet av att ge tydliga mandat till de europeiska finansiella tillsynsorganen beträffande nödvändigheten av att nära samarbeta med sina motparter i tredjeländer eller internationella motparter, i likhet med Europeiska systemrisknämnden och rådet för finansiell stabilitet (FSB).

Tisdagen den 25 oktober 2011

49. Europaparlamentet understryker vikten av att kombinera tillsyn på mikro- och makronivå inom ramen för en sammanhängande och homogen strategi.
50. Europaparlamentet noterar att USA och EU tillsammans svarar för nästan 40 procent av den globala handeln och nästan 50 procent av världens BNP, och rekommenderar en förstärkt dialog om makrotillsyn med fokus på den atlantiska dialogen, ett genomgripande och opartiskt genomförande av Basel III-paketet och ytterligare diskussioner om att utöka tillsynen så att den även omfattar andra finansinstitut än banker. Parlamentet kräver att man fortsätter att driva på reformen av finanssektorns reglering för att säkra att finanssektorn effektivt främjar stabilitet och tillväxt i den reala globala ekonomin.
51. Europaparlamentet respekterar den inriktning som G20, WTO, Basel III och andra multinationella organ har valt, men inser samtidigt de potentiella riskerna med överreglering och regelkonkurrens.
52. Europaparlamentet välkomnar inrättandet i BIS-regi (Banken för internationell betalningsutjämning) av "Global Economy Meeting" för centralbankscheferna, som en referensgrupp för organisationen av samarbetet mellan centralbankerna.
53. Europaparlamentet är bekymrat över risken för fragmentering till följd av de olika bestämmelser som rör de globala finansiella aktörernas verksamhet. Parlamentet efterlyser därför en högre grad av integration mellan de mekanismer som införs inom olika sektorer.
54. Europaparlamentet erkänner EIB:s roll för att främja tillväxt genom långsiktiga investeringar.
55. Europaparlamentet betonar behovet av att ta fram lämpliga kriterier i syfte att identifiera systemviktiga finansiella institutioner för att undvika "institutioner som är alltför stora eller alltför sammankopplade för att tillåtas gå omkull", och därmed att minska systemriskerna med hjälp av tilläggsreserver och kapitalkrav samt lagstiftningen om kartellförbud.
56. Europaparlamentet uppmanar Baselkommittén för banktillsyn att föreslå åtgärder för att begränsa systemviktiga institutioners tillhandahållande av banktjänster för allmänheten och kräva att de kapitaliseras separat.
57. Europaparlamentet uppmanar bestämt Baselkommittén för banktillsyn att utveckla en standardiserad metod för att beräkna riskvägda tillgångar, i syfte att noggrant bedöma och jämföra bankernas exponering för kredit- och marknadsrisker.
58. Europaparlamentet rekommenderar att man utvecklar en lämplig internationell struktur under ledning av IMF i syfte att erbjuda både myndigheterna och sektorn en unik källa till standardiserade grundläggande finansiella uppgifter, som tekniskt sett gör det möjligt att utöva tillsyn internationellt och uppnå säkrare och mer effektiva processer inom sektorn.

Omstrukturering av det internationella monetära systemet***EU:s roll och utmaningar***

59. Europaparlamentet betonar de positiva effekterna av en starkare ram för ekonomisk styrning i EU och euroområdet för globalt samarbete och global samordning.
60. Europaparlamentet noterar att det är mycket viktigt att stärka och fördjupa EU:s inre marknad, inte enbart som ett internt mål utan också som ett gott exempel för andra handelsblock i världen.

Tisdagen den 25 oktober 2011

61. Europaparlamentet betonar att det både inom jordbruket och på det finansiella området behövs EU-insatser som bidrar till att undvika globala chocker för livsmedelsförsörjningen och livsmedelspriserna.
62. Europaparlamentet betonar de positiva effekterna av en starkare ram för ekonomisk styrning, som förstärker stabilitets- och tillväxtpakten i EU och euroområdet för globalt samarbete och global samordning.
63. Europaparlamentet anser att EU bör spela en aktiv roll i omformningen av det internationella monetära och finansiella systemet genom en kraftfullare representation utåt, som grundar sig på ett effektivare och mer transparent internt beslutsfattande i enlighet med relevanta bestämmelser i Lissabonfördraget.
64. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av fyra nya europeiska finansiella tillsynsorgan, nämligen Europeiska bankmyndigheten, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Europeiska systemrisknämnden, och hoppas att de kommer att bli starka och effektiva.
65. Europaparlamentet anser att behovet av att främja lika villkor internationellt inte bör hindra EU eller andra regionala block och länder från att stärka regionala bestämmelser som syftar till att fullt ut utnyttja den flexibilitet som WTO och andra internationella standarder ger för att återskapa balans i de makroekonomiska förhållandena och öka välståndet.
66. Europaparlamentet uppmanar EU att fokusera på att minska sitt energiberoende för att begränsa den importerade inflationen och återställa handelsbalansen med de oljeproducerande länderna.
67. Europaparlamentet understryker att uppförandet av globala kollektiva nyttigheter såsom klimatskydd och uppfyllandet av millennieutvecklingsmålen skulle kunna främjas med stöd av regler för kvalificerat marknadstillträde i EU.
68. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag om hur EU:s interna beslutsförfarande kan förbättras och bli mer samstämt när det gäller representationen utåt på området ekonomiska och finansiella frågor i syfte att säkra att EU:s representation är demokratiskt ansvarsskyldig inför Europaparlamentet, medlemsstaterna och de nationella parlamenten.
69. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck G20 och WTO att undersöka möjligheten att nå en global överenskommelse om en koldioxidskatt på importerade produkter och tjänster.
70. Europaparlamentet påminner om att euroområdet i enlighet med artikel 138 i Lissabonfördraget ska säkerställa en enad representation utåt. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag i detta avseende.
71. Europaparlamentet understryker att det är nödvändigt att Europa deltar till fullo i den globala ekonomin för att dra nytta av alla dess möjligheter, och att detta görs på bästa sätt av Europa som en enhet.
72. Europaparlamentet uppmanar EU att alltid främja rättvis handel, demokrati, mänskliga rättigheter, anständiga arbetsvillkor och hållbar utveckling i sin handelspolitik, i linje med Lissabonfördraget, sin interna agenda och millennieutvecklingsmålen.

*

* *

73. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.
-